О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 34882

гр. София, 10.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 61 състав,** в закрито заседание на 10.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маргарита Немска

като разгледа дело номер **11195** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство по чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 6 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на А. Д. И., ЕГН [ЕГН], срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-2269861/16.08.2026 г., издадена от Р. Е. М., на длъжност полицай във 02 РУ - СДВР, с която на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водача А. Д. И. до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца

С жалбата е обективирано искане за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на заповедта. В искането се сочи, че жалбоподателят търпи значителни вреди, свързани с невъзможността да изпълнява всекидневните си трудови и семейни задължения. Изтъква и явната несъразмерност между преследваната цел и тежките последици, които процесната заповед поражда за жалбоподателя.

Административен съд – София-град, III отделение, 61 състав, като се запозна с доводите на страните и доказателствата по делото, включително приложената административна преписка, намира следното от фактическа и правна страна:

Искането за спиране е направено от надлежна страна – адресат на оспорения административен акт, поради което е процесуално допустимо.

Разгледано по същество, същото е основателно.

От данните по административната преписка се установява, че на 16.08.2026 г. около 13:20 часа в [населено място] по [улица]пред бл.№ 244 жалбоподателят управлява лек автомобил „О. А.“ с рег. [рег.номер на МПС] , като е спрян за проверка, при която е установено, че водачът управлява посоченото МПС, което според издадения АУАН не е регистрирано по надлежния ред.

Съгласно чл. 172, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, 2, 2а, 4, т. 5, буква а), т. 6 и 7 се прилагат с мотивирана заповед, а подадената жалба не спира изпълнението на приложената административна мярка (чл. 172, ал. 6 ЗДвП). Според чл. 166, ал. 4 АПК

допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда. За разлика от случаите, в които административният орган с разпореждане допуска предварително изпълнение на издадения от него административен акт, след като прецени, че са налице предпоставките чл. 60, ал. 1 АПК, в хипотезите по чл. 166, ал. 4 АПК законодателят презюмира наличието на един или повече от тези критерии, в чиято защита изключва суспензивния ефект на оспорването по чл. 166, ал. 1 АПК и позволява незабавното изпълнение на акта. Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставките са нови факти и обстоятелства, поради които самото предварително изпълнение би могло да причини значителна или труднопоправима вреда на оспорващия. Т.е. преценката на съда е върху променените последици от постановеното от закона предварително изпълнение. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя.

Както последователно приема актуалната практика на Върховния административен съд – вж. напр. Определение № 533/19.01.2026 г. по адм. дело № 12298/2025 г., Определение № 1738/16.02.2026 г. по адм. дело № 1267/2026 г. и Определение № 1661/13.02.2026 г. по адм. дело № 979/2026 г. – при преценката по чл. 166, ал. 4 АПК съдът следва да съобрази не само твърдените вреди, но и дали при конкретните факти предварителното изпълнение реализира преследваната от закона цел и дали същата не е вече постигната.

Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП има преустановителен и превантивен характер – насочена е към осигуряване спазването на изискванията за регистрация и застрахователно покритие на МПС, с оглед защита на обществения интерес и сигурността в движението.

В конкретния случай е безспорно, че автомобилът е с прекратена регистрация, но от издадения ПАМ и АУАН, не става ясно какви са причините за това, единствено от така посоченото правно основание може да бъде изведен факта, че е налице липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ сключена за процесния автомобил.

От друга страна обаче, жалбоподателят е ангажирал надлежни писмени доказателства, че работи на трудов договор в „Каре Билд“ ЕООД. Въз основа на представената служебна бележка от 25.08.2026 г., съдът констатира, че същят изпълнява доставки на храна с автомобил, за което обстоятелство му е нужен СУМПС. Т.е. действително временното лишаване от право да управлява МПС би довело до настъпване на труднопоправими вреди за жалбоподателя – загуба на работно място, респективно доходи, от които да се издържа.

В тази фактическа рамка продължаването на изпълнението на оспорената ЗПАМ би довело до засягане на правната сфера на жалбоподателя в степен, която е несъизмерима с защитения обществен интерес.

Следователно са налице предпоставките на чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК за спиране на допуснатото по закон предварително изпълнение.

Предвид изложеното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 АПК, Административен съд – София-град, III отделение, 61 състав

ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА допуснатото по закон предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM-2269861/16.08.2026 г., издадена от Р. Е. М., на

длъжност полицай във 02 РУ - СДВР, с която на основание чл. 171, т. 1, б. з), гг) ЗДвП е приложена принудителна административна мярка – временно отнемане на свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС) на водача А. Д. И. до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му.

Препис от определението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: